primele ninsori

C ziuă şi pe lume
ninge şi între frigul
de afară şi sîngele
din mine aromitor de
cald c-o înţelegere
tacită

copii privesc prin fruntea
mea ştergîndu-i florile de
gheaţa sînt fascinaţi de-
ntinderîle albe amurgu-
albastru li se va părea
somnul cu arbori şi pîraîe
dantelate venind pînă în
dreptul lor şi căutîndu-i
fără să-i atingă

un coridor se naşte între
fruntea mea
şi-aceşti copii
pe dinăuntru
un loc melodios la fel cu golul
mărit

dintre vitraliu
şi sfinţii coloraţi pe el

mi-c capul plin în scara asta de
copii
mă clatin doar puţin şi îi aud
cu clinchet cristalin cum sună-n
mine
şi restul trupului mi-adoarme
în umbra existenţei lor fragile
cînd primele ninsori îi cheamă
şi stelele încep să li se uite fix
în ochi